Dosarul nr. 2-11054/22
2-22073492-12-2-25052022-1

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

19 noiembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
Judecător Muruianu Maria
Grefier Popa Veronica

Examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sinceri Massimo către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Administrația Națională a Penitenciarelor, intervenient accesoriu *****, cu privire la repararea prejudiciului moral,

C O N S T A T Ă:

La 25 mai 2022 Sinceri Massimo a depus la Judecătoria Chișinău sediul Centru o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Administrația Națională a Penitenciarelor, cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la ***** prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr. *****, a fost condamnat la o pedeapsă de *****i, care a devenit definitivă la *****prin decizia Curții de Apel Chișinău nr*****și irevocabilă la***** când a fost pronunțată decizia motivată a Curții Supreme de Justiție *****

Relatează că din data de ***** până la data de ***** s-a aflat în penitenciarul P***** și pe urmă în penitenciarul ***** pentru ispășirea pedepsei.

Susține că la *****, după devenirea definitivă și irevocabilă a sentinței, a depus cerere de transfer pentru a continua ispășirea pedepsei în*****, țara natală.

Arată că a fost eliberat înainte de termen în baza art.*****CP pe data de ***** prin încheierea Judecătoriei Chișin*****).

Afirmă că de la ***** până la ***** nu i-a fost comunicat absolut nimic referitor la procedura de transfer, iar la 07.02.2022, a trimis la Ministerul Justiției al RM o scrisoare recomandată în privință la situația cererii de transfer din Republica Moldova în Republica*****nă, pentru a verifica motivele de tergiversare a procedurii în obiect, la ce a primit răspunsul Ministerului Justiției nr. ***** prin care i s-a adus la cunoștință acțiunile întreprinse de Ministerul Justiției în urma înregistrării cererii *****, de transfer din Republica Moldova în*****, pentru continuarea executării pedepsei, stabilite de instanța de judecată moldavă.

Menționează reclamantul că de fapt din data de 23.03.2019 „*nicio altă procedura a fost desfășurată de către Ministerul Justiției”* cu scopul de a garanta transferul subsemnatului în*****, pentru a continua ispășirea pedepsei.

Consideră că în răspunsul dat s-a constatat în mod „*inechivocabil*” că, deși Ministerul Justiției a cerut de mai multe ori toate actele și documentele necesare pentru procedura de transferare, Administrația Națională a Penitenciarelor (Penitenciarul *****) precum și Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) nu au expediat niciun document, inclusiv sentințele dc

condamnare, iar această inacțiune, în viziunea reclamantului, cu siguranță constituie o neglijență foarte gravă din partea angajaților statului care a cauzat un prejudiciu moral extraordinar de grav subsemnatului, obligându-l pe acesta să ispășească pedeapsa în penitenciarele din Moldova pentru o perioadă mai lungă decât necesar într-o țară străină, fiind supus în fiecare zi la un stres și la un disconfort fizic și psihic extraordinar de mare din cauza faptului că s-a aflat într-un mediu social și cultural absolut diferit în comparație cu cultura, educația, tradițiile, comportamentele și obiceiurile de cetățean*****n în baza la care m-am condus toată viața în țara mea natală.

Atrage atenție la faptul că, deși înțelege și vorbește limba română la un nivel mai mult ca acceptabil, din contra majoritatea deținuților în penitenciarele din Moldova vorbesc limba rusă sau un fel de dialect moldovenesc care este un amestec de cuvinte ruse și române pronunțate în mod neclar și necompresibil, din cauza asta în fiecare zi s-au născut neînțelegeri între subsemnatul și alți deținuți, neînțelegeri care au produs tensiune, disconfort și stres în măsură extraordinar de mare.

Indică că, Ministerul Justiției precum și Administrația Națională a Penitenciarelor sunt subiecte juridice responsabile de încălcări comise de către angajații statului inclusiv a angajaților Administrației Penitenciarului ***** și Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, și potrivit legii sunt chemați la răspundere civilă pentru repararea prejudiciului moral.

Mai arată că toate procedurile interne au fost epuizate, iar Judecătoria Ciocana în mod incorect și din motive neclare nu a trimis copia sentinței de condamnare menționând faptul că dosarul în obiect din data 01.03.2019 se afla la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea recursului ordinar/în anulare, deoarece deja din data de***** sentința de condamnare a devenit definitivă și irevocabilă, iar din motive necunoscute și neclare Administrația Penitenciarului ***** nu a trimis copia sentinței de condamnare, tergiversând ulterior procedura de transfer.

Invocă că Ministerul Justiției avea obligațiunea de a insista de câte ori ar fi fost necesar în fața Administrației Naționale a Penitenciarelor, Administrației Penitenciarului *****, Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana și tuturor autorităților implicate în procedura de transfer pentru a obține în cel mai scurt timp posibil toate documentele necesare, dar nu să oprească procedura in mod neîntemeiat, mai ales Ministerul Justiției avea obligațiunea de a ține la curent subsemnatul de orice pas efectuat în procedura în obiect, ceea ce nu a fost realizat.

În drept, reclamantul a invocat art. ***** CPP, Recomandarea CM/Rec (2020) 3 a Comitetului de Miniștri cu privire la aplicarea Convenției privind transferul personalelor condamnate (traducere f.d. 72), Convenția Europeană a drepturilor omului și Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 24.12.2012 "Cu privire la examinarea litigiilor privind repararea prejudiciului moral și material cauzat persoanelor deținute prin violarea ari. 3, 5, 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale".

Astfel, reclamantul Sinceri Massimo a solicitat următoarele:

- Admiterea prezentei cereri de chemare în judecată;

*- Să fie obligate Ministerul Justiției și Administrația Națională a Penitenciarelor la plata următoarelor sume cu titlu de despăgubire pentru repararea prejudiciului moral, în urma tergiversării și opririi neîntemeiate a procedurii de transfer în***** pentru a continua ispășirea pedepsei în sumă în mărime de 300000 (trei sute mii) Euro total (150000 euro de la Ministerul Justiției și 150000 euro de la Administrația Națională a Penitenciarelor) pentru prejudiciul moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzate reclamantului.*

Incidente de procedură

Prin încheierea din 30.05.2022 cererii de chemare în judecată nu i s-a dat curs (f.d. 23-24), comunicându-se părții reclamante despre necesitatea lichidării neajunsurilor, ulterior fiind acordat termen suplimentar (f.d. 41), iar prin încheierea din 01.09.2022, cererea a fost acceptată spre examinare în procedură generală contencioasă (f.d. 96).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28.06.2023 acțiunea dată a fost scoasă de pe rol în conformitate cu prevederile art. 267 lit. f) CPC (f.d.115-117), fiind casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19.09.2023 (f.d. 161-162), iar încheierea 14.07.2023 prin care instanța a respins cererea reclamantului privind anularea scoaterii de pe rol a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23.09.2023 (f.d. 180-182).

La 23.02.2024 a fost depusă referință de către pârâtul Ministerul Justiției prin care solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, considerînd că nu i s-a adus atingerea la nici un drept al reclamantului în speță. (f.d.192-193)

A menționat că reclamantul s-a adresat Ministerului Justiției cu cerere prin care a solicitat transferarea sa din Republica Moldova în Republica*****nă pentru continuarea executării pedepsei stabilite de instanța de judecată moldavă, în conformitate cu prevederile Convenției europene asupra transferării persoanelor condamnate, din 21.03.1983, Legii nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materia penală și cu prevederile Codului de procedură penală.

A arătat că Ministerul Justiției la data de 20.03.2019, prin scrisoarea cu nr. 07/2716, a expediat în adresa Administrației Naționale a Penitenciarelor, la *****, a solicitat prezentarea cererii cet. Massimo Sinceri, privind consimțământul acestuia la realizarea transferului din Republica Moldova în Republica*****nă, în acest sens relatând că, potrivit practicii instituite, în procesul de perfectare a materialelor aferente procedurii de transfer, cererile persoanelor condamnate, prin care acestea își manifestă dorința sau refuzul de a fi transferate, urmează a fi autentificate prin semnătura persoanei responsabile și ștampila instituției penitenciare.

Suplimentar, a susținut că, prin scrisoarea nr. ***** din *****, Ministerul Justiției a solicitat și alte documente de la Administrația Națională a Penitenciarelor.

A concluzionat că statul prin intermediul Ministerului Justiției nu avea ca scop îngrădirea sau încălcarea dreptului reclamantului Massimo Sinceri de a fi transferat în Republica*****nă pentru a continua executarea pedepsei stabilite prin sentința moldavă, însă procedura urmează a fi executată doar în limitele legale și doar dacă aceste limite permit efectuarea transferului.

Partea pârâtă Administrația Națională a Penitenciarelor prin **referința** (f.d. 198-200) a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și nefondată, considerând că nu sunt argumentate pretențiile reclamantului referitor la tergiversarea procedurii de transfer, menționând că legea nu reglementează un termen procedural în interiorul căruia urmează a fi efectuat transferul pentru executarea pedepsei în alt stat a persoanelor condamnate de instanțele naționale.

A arătat, precum că conform datelor din sistemul informațional de circulație electronică a documentelor în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor „E-Management”, s-a stabilit faptul că au fost înregistrate 2 solicitări privind prezentarea actelor necesare pentru procedura de transfer a deținutului Massimo Sinceri în Republica***** și anume: nr. 5***** din ***** (numere de înregistrare interne). Acestea au fost expediate pentru examinare către *****, instituția în care se deținea Massimo Sincere la acea perioadă și deține informația solicitată, în context, se precizează faptul că conform art. 200 alin. (2) și art. 201 alin. (1) din

Codul de executare, condamnatului i se întocmește dosar personal de administrația penitenciarului.

A susținut că fiind interpelat *****, pentru comunicarea datelor referitoare la modul de examinare a demersurilor Ministerului Justiției privind prezentarea actelor necesare procedurii de transfer s-au stabilit următoarele aspecte. Urmare a verificării Registrelor de evidență a corespondenței de intrare au fost identificate 2 adresări cu privire la furnizarea actelor necesare pe deținutul Massimo Sinceri, fiind înregistrate cu nr.*****și, respectiv, nr. *****La fel, conform registrului de evidență a documentelor de ieșire, se confirmă faptul că demersul din *****, a fost examinat de*****, fiind prezentat răspunsul nr. *****. La fel, conform registrului de evidență a documentelor de ieșire, se confirmă faptul că demersul din *****, a fost examinat de*****, fiind prezentat răspunsul nr. *****.

Se remarcă faptul că prin solicitarea repetată a Ministerului Justiției nr.***** se atestă faptul că instituția penitenciară a comunicat datele relevante ce țin de procesul de executare a pedepsei de către Massimo Sinceri, prin răspunsul *****, în acest sens fiind transmisă caracteristica deținutului, certificatul privind aplicarea măsurilor de stimulare și sancțiuni disciplinare, precum și certificatul privind starea de sănătate a acestuia.

De asemenea, invocă că legea nu reglementează un termen procedural în interiorul căruia urmează a fi efectuat transferul în cazul acceptării acestuia, prin urmare considerând că nu sunt argumentate pretențiile reclamantului referitoare la tergiversarea procedurii de transfer.

Mai atrage atenția asupra faptului că în privința reclamantului a fost aplicată o formă de liberare anticipată, fiind eliberat din detenție în temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana în baza art. 92 Cod penal, prin înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă.

De asemenea, indică că, reieșind din datele sistemului informațional „E-Management”, au fost facilitate toate interacțiunile dintre reclamant și reprezentanții Ambasadei Italiei.

În concluzie consideră că reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar confirma faptul admiterii de către pârât (Administrația Națională a Penitenciarelor), a unor încălcări care ar dovedi existența suferințelor psihice sau fizice suportate de către reclamant, astfel solicitând respingerea acțiunii.

În ședința de judecată:

Reclamantul Sinceri Massimo a susținut acțiunea înaintată, solicitând admiterea pretențiilor sale, explicând că nu a primit nici un răspuns pozitiv sau negativ, la cererea depusă cu privire la transfer, considerând că lipsa unui răspuns echivalează cu nesoluționarea cererii sale. A mai comunicat că cererea sa nu mai poate fi soluționată din cauza faptului că din 24.12.2020 a fost eliberat înainte de termen în baza art. *****Cod Penal.

Reprezentanții pârâtului Ministerul Justiției – Nigai Nicolae și Pantea Daniel au solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul pârâtului Administrația Națională a Penitenciarelor – Buhnă Ecaterina, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, reiterând argumentele din referință.

Reprezentantul intervenientului accesoriu ***** – Domnișor Oxana, a considerat că acțiunea este neîntemeiată, solicitând respingea acesteia.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind participanții prezenți în ședința de judecată, studiind materialele dosarului, verificând înscrisurile administrate la dosar și verificând argumentele expuse în raport cu cadrul legal pertinent speței și cu actele anexate, instanța de judecată ajunge la concluzia de

a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Sinceri Massimo, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de legislație. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Art. 4 din Codul de procedură civilă prevede că, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sunt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Instanța învederează că reclamantul pentru înaintarea prezentei cererii de chemare în judecată a invocat pct. 23 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiție nr. 8 din 24.12.2012 *Cu privire la examinarea litigiilor privind repararea prejudiciului moral şi material cauzat persoanelor deţinute prin violarea art.3, 5, 8 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale*, care prevede că „în calitate de pârât, în situaţiile nominalizate, urmează a fi stabilit statul, care este reprezentat de către Ministerul Justiţiei, după caz, cumulativ cu Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne, Departamentul Instituţiilor Penitenciare. Pot fi atrase în proces în calitate de copârâţi şi alte instituţii sau autorităţi publice, în sarcina cărora se impun obligaţii pozitive de a preveni violările art.3, 5, 8 din Convenţia Europeană".

Totodată potrivit Hotărârii nominalizate a fost explicată procedura de examinare a cauzelor civile intentate în temeiul art.3, 5, 8 din Convenţia Europeană, astfel conform pct. 15 CSJ s-a expus că „raportînd prevederile art.13 din Convenţia Europeană la prevederile art.5

alin.(2) CPC, se va reţine că persoana deţinută în cazul în care se consideră victimă a unei violări a drepturilor sale prevăzute de art.3, 5 şi 8 din Convenţia Europeană este în drept să se adreseze cu cerere în instanţele judecătoreşti naţionale şi să solicite despăgubiri cu titlu de compensaţii pentru prejudiciul material şi moral, inclusiv costuri şi cheltuieli judiciare. Instanţele de judecată urmează să primească cererea cu privire la despăgubire şi să o soluţioneze conform procedurii civile, aplicînd direct prevederile Convenţiei Europene şi jurisprudenţa Curţii Europene".

Tot aici la pct. 16 este prevăzut că „în cazul în care, într-un proces penal, inculpatul a reclamat condiţiile precare de detenţie sau lipsa de asistenţă medicală, violarea dreptului la libertate şi la siguranţă, violarea dreptului la respectarea vieţii private şi de familie, prin înaintarea unei acţiuni civile împotriva statului, care a fost lăsată fără soluţionare de către instanţa ce examinează în fond cauza penală împotriva reclamantului, acesta din urmă este în drept să înainteze separat o astfel de acţiune pentru a fi examinată în procedura contencioasă conform dispoziţiilor Codului de procedură civilă".

Potrivit pct. 19 al hotărârii sus-menționate, pentru violarea art. 3, 5 şi 8 din Convenţie urmează a fi reparate prejudiciul material, moral, de asemenea compensate costuri şi cheltuieli. Acestea urmează a fi reparate doar dacă se stabileşte violarea Convenţiei, dacă a fost stabilit prejudiciul şi dacă există o legătură de cauzalitate între violarea Convenţiei şi prejudiciul pretins. În aceste cazuri prejudiciul se repară indiferent de vinovăţia reprezentanţilor organelor de stat. Subiectul responsabil civilmente în speţă este statul.

Prin urmare, din Hotărârea CSJ nr. 8 din 24.12.2012 invocată, se deduce că cerințele reclamantului în speță sunt întemeiate prin solicitarea de aplicare directă a Convenției Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăţilor Fundamentale adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, în vigoare la 3 septembrie 1953, care la art. 3 din interzice tortura şi tratamentul sau pedepsele inumane ori degradante, la art.5 din Convenţie garantează dreptul la libertate şi siguranţă, iar art. 8 din Convenţie garantează dreptul la respectul domiciliului, corespondenţei, a vieţii private şi de familie. Le revine în primul rînd autorităţilor de stat să asigure respectarea acestor drepturi.

Astfel, reieșind din cele menționate supra se constată că reclamantul a avut dreptul de a se adresa în instanța cu prezenta cerere de chemare în judecată, fiind neîntemeiată cererea de încetare a procesului invocată de partea pîrîtă (f.d. 102-103) conform art. 265 lit. a) CPC.

Instanța reiterează că cerințele reclamantului Sinceri Massimo în prezenta acțiune constau în solicitări de repararea prejudiciului pentru pretinsa încălcare ca urmare a „*tergiversări și opririi neîntemeiate a procedurii de transfer în******" pentru continuarea ispășirii pedepsei.

Aici instanța reține că actele cauzei atestă următoarele.

Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău nr. *****(f.d. 50-53) reclamantul Sinceri Massimo a fost condamnat la o pedeapsă de *****i în penitenciarul de tip semiînchis, fiind recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. *****alin. (1) - ***** Codul Penal, fiind achitat pentru infracțiunea prevăzută de art. ***** CP.

Ulterior, fiind contestată cu apel și recurs (f.d. 54-82), sentința menționată supra, în final a devenit definitivă și irevocabilă prin Decizia Curții Supreme de Justiție nr. *****(f.d. 6-12), totodată prin Decizia CSJ ***** fiind respins ca inadmisibil recursul în anulare împotriva actelor judecătorești emise în acea cauza penală (f.d. 83-95).

Ca urmare, condamnatul Sinceri Massimo din ***** s-a aflat în instituțiile penitenciare naționale, inițial ***** ulterior în ***** pînă la *****, dat fiind faptul că prin încheierea nr.

2***** emisă de Judecătoria Chișinău sediul Ciocana, a fost dispusă înlocuirea părții neexecutate de ***** zile din pedeapsa cu închisoare stabilită lui Sinceri Massimo cu o pedeapsă mai blîndă conform art. *****Codul Penal (f.d. 15-16).

Tot actele cauzei atestă că în perioada ispășirii pedepsei cu închisoare, prin cererea din ***** depusă de avocatul Burlaca Ștefan a fost solicitat transferul condamnatului Sinceri Massimo în Republica***** în vederea executării părții rămasa din pedeapsa stabilită prin Sentința din ***** (f.d. 14), depusă în temeiul Legii nr. 371 din 01.12.2006 cu privire la asistenţa juridică internațională în materie penală.

Instanța atestă că, urmare a depunerii cererii de transfer la Ministerul Justiției a efectuat următoarele acțiuni, reieșind din actele cauzei (f.d. 194-195) și înștiințarea din 23.02.2022 expediată în adresa lui Sinceri Massimo la ***** (f.d. 18), Ministerul Justiției a solicitat Administrației Naționale a Penitenciarelor prezentarea actelor necesare pentru inițierea procedurii de transfer, acțiunea dată fiind comunicată avocatului Ștefan Burlaca, simultan, la *****, Ministerul Justiției a solicitat de la Judecătoria Chișinău (Ciocana) prezentarea sentinței Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din *****, nefiind recepționate sentința și actele solicitate de la Administrația Națională a Penitenciarelor, l*****, a solicitat în mod repetat prezentarea actelor date. La 01.03.2019, Judecătoria Chișinău (Ciocana) a relatat că, cauza penală a fost expediată Curții Supreme de Justiție, pentru examinarea recursului ordinar/în anulare declarat de avocatul Ștefan Burlaca, fapt relatat Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene și Ambasadei Republicii Italiene în Republica Moldova. Ulterior, la 20.03.2019, Ministerul Justiției a solicitat, în mod repetat, Administrației Naționale a Penitenciarelor (*****) prezentarea actelor necesare, pentru procedura dată de transfer (f.d. 225-232)

În același timp, instanței au fost prezentate probe ce confirmă actele efectuate de pârâtul Administrația Națională a Penitenciarelor în vederea examinării cererii de transfer al condamnatului Sinceri Massimo (f.d 198-211, vol. II f.d. 2-9).

Prin urmare, instanța atestă că cererea de transfer depusă în interesele condamnatului, care este reclamantul în speță, a fost depusă în temeiul capitolului V din Legea cu privire la asistenţa juridică internațională în materie penală nr. 371 din 01.12.2006, care reglementează *transferul persoanelor condamnate*, stabilind la alin. (1) art. 84 că persoana condamnată pe teritoriul Republicii Moldova poate fi transferată, în condițiile Codului de procedură penală partea specială titlul III capitolul IX secțiunea a 3-a și ale prezentei legi, pe teritoriul unui alt stat pentru a executa pedeapsa aplicată prin hotărîre pronunţată de o instanţă judecătorească a Republicii Moldova, totodată și în temeiul Codului de Procedura Penală, care reglementat procedură de transfer al persoanelor condamnate la Capitolul IX (asistența juridică internațională în materie penală) secțiunea 3, stabilind temeiurile, condițiile și procedura de examinare unor astfel de cereri.

Din normele legale citate supra se reține că legislatorul nu a stabilit un termen în care urmează a fi examinată cererea de transfer, totodată fiind obligatorie efectuarea și respectarea mai multor condiții procedurale întru examinarea unei astfel de cereri, important fiind și termenul ,,poate” prevăzut la mai multe norme din cele citate, care se subînțelege lăsarea unei aprecieri la discreția autorităților naționale după respectarea tuturor cerințelor de procedură, nefiind indicat că depunerea cererii de transfer obligatoriu se soldează cu transferul efectiv al condamnatului.

În același timp, actele dosarului demonstrează incontestabil inițierea procedurii de examinare a transferului condamnatului Sinceri Massimo de către autoritățile competente

naționale în conformitate cu normele legale pertinente, însă este cert faptul că aceasta procedură a fost întreruptă și nu putea fi finalizată din momentul eliberării condamnatului la ***** înainte de termen din cauza înlocuirii pedepsei închisorii cu altă pedeapsă conform încheierii judecătorului de instrucție (f.d. 15-16).

În lumina celor relatate, precum și în rezultatul examinării cauzei civile deduse judecății, instanța relevă că nu a stabilit încălcarea legislației naționale și internaționale de către autoritățile naționale responsabile atît în persoana pîrîtului Ministerul Justiției cît și Administrația Națională a Penitenciarelor, or în speță au respectate prevederile legale în vederea examinării cererii de transfer pentru executarea părții rămase din pedeapsa cu închisoare depusă în interesele lui Sinceri Massimo la *****.

Aici este important de reținut că durata procedurilor de examinare la caz s-a desfășurat într-un termen rezonabil, reieșind și din perioada pandemiei COVID-19 în care la nivel național și internațional a fost declarate mai multe stări de urgență și excepționale, fapt care a dus la îngreunarea și amânarea desfășurării tuturor procese administrative, inclusiv și în ceea ce privește transferuri condamnaților.

Totodată, nu poate fi reținute argumentele reclamantului precum că dânsul nu a primit răspunsuri la cererile sale, or materialele cauzei demonstrează contrariu, la dosar fiind anexate mai multe comunicări/scrisori din partea organelor responsabile în speță transmise în adresa sa și a avocatului Ștefan Burlaca, în același timp, argumentul precum că nu a primit răspuns sau nu este satisfăcut de acel răspuns ține de competența instanțelor de contencios administrativ.

În concluzie, analizând circumstanțele de fapt și de drept prin prisma criteriilor stabilite de legislația națională și internațională pertinentă, în special art. 3, 5, 8 CEDO, și pretențiile formulate, instanța de judecată constată cu certitudine că, reclamantului Massimo Sinceri, nu i-a fost lezat dreptul la examinarea cererii sale de transfer depusă la *****, nefiind constată tergiversare sau oprire neîntemeiată a acestei proceduri, iar ca consecință instanța va respinge și cerința reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral în total în sumă de 300000 Euro.

În conformitate cu art.236, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Sinceri Massimo către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Administrația Națională a Penitenciarelor, intervenient accesoriu *****, cu privire la repararea prejudiciului moral.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Muruianu Maria**